

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4246/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва у Чачку, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Ђачић, адвокат из ..., ради одређивања мера заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 136/21 од 17.03.2021. године, у седници од 31.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 136/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2. 480/19 од 16.11.2020. године, ставом првим изреке одређена је мера заштите од насиља у породици и туженом је забрањено да на било који начин узнемирава своју супругу ББ и наложено му је да се уздржи од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство члана своје породице. Ставом другим изреке одређено је да се мера заштите од насиља у породици одређује на период од годину дана и може бити продужена све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом трећим изреке одређено је да жалба не задржава извршење пресуде. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се према туженом одреди мера заштите од насиља у породици исељењем из дела куће у ... описане изреком и да му се забрани приближавање супрузи на удаљености мањој од 5 метара. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 136/21 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, туженом је пресудом Основног суда у Чачку од 21.05.2019. године одређена мера заштите од насиља у породици, а од стране Полицијске управе Чачак дана 08.09.2019. године изречене су хитне мере, односно привремена забрана контактирања и приласка супруги ББ и привремено удаљење из куће у трајању од 48 сати, које мере су продужене решењем Основног суда у Чачку од 10.09.2019. године. Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Чачку од 05.10.2019. године тужени је осуђен на новчану казну због кршења изречених мера. Из налаза и мишљења надлежног центра за социјални рад од 23.09.2019. године, утврђено је да ББ годинама трпи психичко насиље од стране супруга у виду претњи, вређања и погрда, што се најчешће догађа када је он у алкохолисаном стању. Његова супруга је због болести на хемиотерапији, није запослена и прима социјалну помоћ из Америке за себе и децу у износу од 400 евра. Центар за социјални рад је оценио потенцијални ризик од насиља у породици, нарочито имајући у виду склоност туженог конзумирању алкохола и ранијем вршењу насиља према супруги, која је тешко оболела, и предложио изрицање мера заштите од насиља у породици.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је изречена мера заштите од насиља у породици и туженом забрањено даље узнемиравање супруге и наложено уздржавање од сваког понашања којим угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство.

У поступку је утврђено да је тужени према супруги испољио понашање које представља насиље у породици, у смислу члана 197. став 1. Породичног закона. Зато је у циљу њене заштите било потребно одредити мере заштите у породици, у смислу члана 198. став 1. и став 2. тачка 6. тог закона, услед опасности да ће се насиље у породици које је проузроковао тужени поновити.

Наводима ревизије неосновано се истиче да је у нижестепеним пресудама погрешно примењен члан 197. Породичног закона. Наводи ревизије којима се указује да понашање туженог према супруги није представљало насиље у породици, односно да се према њој увек понашао коректно и добронамерно, нису од значаја за доношење другачије одлуке, јер не доводе у сумњу чињенично стање које је правилно утврђено.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић